

מליאה שלישית - זהות יהודית

"ציבור גדול של אנשים אינו מקיים מצוות, אבל חש את יהדותו במידה זו או אחרת של עוצמה, ואין הוא מוכן לוותר לא על גישה לא-דתית ולא על תרבותו היהודית... זהו ציבור גדול, שלגביו האל ההיסטורי של העם היהודי המעניק השגחה פרטית, לכל אדם בישראל, והמושפע ע"י תפילה, אמונה וטכס, אינו במצבא. מכאן שהמצוות אינן יותר מצוות של האל, אלא נוהגים דתיים שבמחצו במשך תקופת היסטוריות ארוכות, והן כוללות פרי אמונת ודעת שהלמן יצרן.

תנ"ך הוא יהדות, תלמוד הוא יהדות, חיי יום-יום של יהודים הם יהדות, היסטוריה יהודית היא יהדות, שירה יהודית היא יהדות, מינהגים יהודים הם יהדות, אוכל יהודי הוא יהדות, בדיחות יהודיות הן יהדות, כשם שדת יהודית היא יהדות. אך תהא זו טענת אמ נלהה יהדות עם אמונת דתית של יהודים, ראשית - מפני שאמונת אלה הן שונות, ולעיתים מנוגדות אלה לאלה, ושנית - שדת הינה והינה רק אספקט אחד של קיום יהודי; מבחינתם של יהודים רבים בימינו אין הדת היהודית אספקט של יהדותם. יהדות היא, אם כן, כל מה שהעם היהודי יצר בהיסטוריה הארוכה שלו. יהדות היא ציוויליזציה יהודית, יהדות היא תרבות יהודית"

(פרופ' יהודה באואר)

מתוך דיון בין הרב צבי-יהודה לבין פרופ' בר הלל- איש הליגה נגד כפייה דתית:

בר-הלל: אתם הדתיים גיעו... ואתם כופים את דעתכם על הרוב מתוך קונצים קואליציוניים בכנסת?
הרצי"ה: אין מקום לכפייה אישית פרטית. יש להשתדל באמצעות חקיקה בכנסת... שחיי האומה בפרהסיה לא יהיו הפקר. כולנו שייכים לכנסת, והתלמותיה אחייבות אתכם ואותנו... מתוך כך השגנו כמה דברים - אתם קוראים לזה כפייה דתית, אבל זו החלטה של הכנסת.

בר הלל: ומה יהיה אם להפך, הרוב יחליט נגד התורה... האם אז תהיו מוכנים לשמוע את הרוב?

הרצי"ה: א. קודם כול לא יקום ולא יהיה, חס ושלום, כדבר הזה של עקירת התורה. ב. היינו עומדים נגד זה במסירות נפש של ייהרג ואל יעבור. למה הדבר דומה? אנו מדינה צעירה, מצבנו בעולם מסוכן במובן הפוליטי... גם במובן התברתי והכלכלי מצבנו קשה. חברי כנסת אולי יתייאשו ויעמידו על סדר היום דיון והצבעה על חיסול מדינת ישראל.

קפץ פרופ' בר-הלל: מה? שיהיה בכנסת דיון על קיום מדינת ישראל?! על עצם הקיום לא שייך להצביע וללכת על פי הרוב. הכנסת דנה על סדרים פרטיים, אבל על עצם הקיום לא דנים - זה למעלה מן הכנסת!

ענה לו הרצי"ה: זהו. **עצם הקיום ועצם החיים הוא למעלה מן הכנסת... תורה ומצוות, השראת השכינה בישראל, הן עצם הקיום ועצם החיים, ועל זה אין דיון בכנסת."**

ארץ ישראל, השבת ושאר הערכים המעצבים את יהדותה של מדינת ישראל לא שייכים לדתיים. הם אינטרס לאומי. רובו של עם ישראל רוצה שהשבת בפרהסיה הציבורית תישמר כהלכתה.

חז"ל מלמדים אותנו שבני ישראל נגאלו ממצרים משום שלא שינו שמם - גם אם בפועל הם נכשלו בכל מיני עברות, הם לא נתנו לזה גושפנקה רשמית של ויתור על הזהות.

חשוב שלא נחלש מול קולות קיצוניים אלא נמשיך להאמין ולפעול לחזון "ממלכת כוהנים וגוי קדוש", באהבה גדולה וברגישות נמשיך לשמור יחד על ההסכמות הלאומיות למען עם ישראל ומדינת ישראל.

הרבנות הראשית עוסקת בהפחת רוח האומה למעשה בציבוריות הישראלית. לדוגמה, הכשרות בישראל. היום מי שרוצה לאכול לא כשר במדינת ישראל הוא צריך לחפש הרבה הרבה. זה דבר עצום - בצביון הציבורי יש כשרות! זה לא רק דאגה למגזרים וקהילות אלא ההבנה הפשוטה שמזון במדינת ישראל כל כולו צריך להיות כשר! וכפי שכל עסק צריך לקבל רישיון מאת הריבון, ככה כל עסק הוא עניין ציבורי וצריך לקבל כשרות מאת הריבון. זה תפקידה של 'הרבנות הראשית לישראל'. ולכן, בכל הדברים הללו שנוגעים לציבוריות, גם אם לא נמצא פתרון לפרט, אנחנו צריכים להגיד באהבה רבה, לכל הפרטים, עם לב כואב ודואב ומתוך אהות אחים : אנחנו רוצים את הפתרון הכללי ולא את הפתרון הפרטי. הבחירה החופשית השלילית של הפרט, היא לא התנתקות רק מהיהדות אלא מהציבוריות של דורות ישראל! ולכן מתוך אהות כל הציבור בישראל וכל אחד מישראל - אנחנו מעמידים את הרבנות לאידיאל הרוחני של כל אחד! אומרים לנו שאנחנו לא נגשים, אומרים לנו שאנחנו לא פותרים בעיות, אומרים לנו שאנחנו שייכים לחשכת ימי-הביניים. אנו - "שומעים חרפתם ואינם משיבים". לא נשיב, אך נדע שאנחנו באים מתוך אהבת ישראל לדורותיהם, ומתוך אהבת כל אחד ואחד מישראל. וגם אם הפרט היושב לפניך לא יכול להבין את זה מתוך מצוקתו הרוחנית ומתוך התנתקותו מדורות ישראל, אנחנו בסירובנו לא נותנים לו להתנתק מדורות ישראל. זו 'אהבת עולם' לבריות! אנשים לא מבינים את זה ואנו צריכים להיות חמושים בגבורה ולא להיבהל מזה. כך גם לגבי שבת - אנו צריכים למחות את מחאת השבת! איך יכולה להיות שתיקה כזו על השבת? איננו מוחים נגד 'מחללי שבת', אלא מחאת השבת! שמעתי פעם סיפור מדהים, מבנו של ר' שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, שהלך להפגנות השבת בכיכר השבת. כולם זעקו 'שאבעס', והבן עומד לידו והרב לא זעק אלא אומר בלחש: 'שאבעס'. שואל אותו בנו: "למה אתה לא זעק?". והוא עונה: "איך אפשר לזעוק על יהודים?". ושוב שואל - "אז מה הרב עושה פה???" עונה הרב - "איך אפשר לא לזעוק על השבת???" זה מה שאנחנו צריכים לעשות. דבר זה צריך לשתף את כל הרבנים כולם. לא רק 'לחזק עמדה' של הרבנות הראשית, אלא לחזק את עמדת ישראל! איננו יוצאים חלילה נגד מישהו, אלא מוחים את מחאת השבת! את מחאת קדושת המשפחה לדורותיה! את הרמת קרן הנישואין בקדושה בישראל! מחזקים את עמדת היהדות והגיור בישראל!

(הר' סיכה הלוי)

אָגַדְל דור עובד השם שפועל להוספת קדושה, לקיום תורה ומצוות
 בשלמות, לעבודה עצמית, לחיי צניעות ולמעורבות חברתית בדרכו של
 הראו"ה - דור מנהיג פעיל ואכפתי היוצר שינוי באומה הישראלית
 כדי לקדמה לבנין אריאל.